

Apostoli köszöntés: „Kegyelem néktek és békeség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” Ámen!

Áhítatunk kezdetén énekeljük a 489 dicséretünket:

1. Örök élet reggele,
Fény a véghetetlen fényből,
Egy sugárt küldj ránk te le,
Kik új napra ébredénk föl;
Fényed lelkünk éjjelét
Úzze szét.

Imádkozzunk: Felséges Istenünk! Hálás a szívünk, hogy ezen a reggelen is elcsendesedhetünk a Te igéd mellett és veled kezddhetjük meg napunkat. Köszönjük Urunk, hogy igéd által, ha egymástól távol is vagyunk, mégis közösséget vállalhatunk Veled és egymással. Áldunk jószágodért, szeretetedért, hogy nagyobb próbát nem adtál reánk, mint amit ne tudnánk elviselni. Te látod szívünket mennyi kérdéssel és félelmemmel vannak megtelve, ezért kezdedbe helyezzük mindezeket, hiszen gondviselő, oltalmazó Istenünk vagy, akiben feltétel nélkül megbízhatunk és Reád támaszkodhatunk. Kérünk, igéd által szólj hozzánk ebben az órában, taníts, formálj és erősíts meg bennünket. Fiadért Jézusért kérünk hallgass meg kérésünket. Ámen

Textus: „Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra, és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor.” Jn 10,16

Kedves Testvéreim!

Azt mondja Jézus: „Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra, és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor.” Kikről beszél itt Jézus? Meg hogyan kell érteni az akolt? Mi az akol, a karám szerepe? Mi egyáltalán?

Vannak más juhaim is, nem ebből az akolból, azokat is vezetnem kell. Jézus itt Izrael akláról, az Ószövetség népéről beszél, amikor azt mondja, hogy nemcsak innen vannak juhaim, hanem a népek fiai közül is vannak juhaim, és én hozzájuk is küldtettem. „Úgy szerette Isten a világot – a világot: minden népet –, hogy az egyszülött Fiát adta...”. Igen. Azok felé is van küldetésem és azok is hallgatni fognak a hangomra. Vagyis a nyáj egységét nem a közös akol adja, hanem az egy pásztor. Ezt jó lenne nagyon komolyan megtanulnunk, és komolyan vennünk: A nyáj egységét nem a közös akol adja. Ott, a keleti aklokba nemegyszer több pásztor nyáját őrizték éjjel. De az nem lett egy nyáj. Amikor reggel megjelent egy pásztor és szólította a juhait akkor a juhait már indultak is a hangjára.

Urunk különbséget tesz akol és nyáj között. Ez kardinális jelentőségű az egész egyházfogalomra nézve. Mert mit is jelent ez? Azt, hogy bár lehet több akol, amelyek különböznek egymástól, Krisztus nyája akkor is egy. A legfontosabb, hogy a Pásztorhoz és az ő nyájához tartoznak.

Krisztus egyháza egyetemes. Mi is azt valljuk, hogy:

„Isten Fia a világ kezdetétől a világ végezetéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és igéje által az igaz hitben megegyező, örök életre kiválasztott gyülekezetet gyűjt magának, ezt oltalmazza és megtartja. Hiszem, hogy ennek a gyülekezetnek és is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.” (Heidelbergi Káté 54. kérdés-felelet).

Az egy nyáj nem csupán Izraelt, nem csupán a népeket, hanem mind két „akolból” azokat jelenti, akik Krisztushoz tartoznak, vezetése alá kerültek, népi, származási, vagy bármi egyéb különbségre való tekintet nélkül. Ugyanaz a hitünk alapja, ugyanaz az ige szól és ugyanaz a Szentlélek munkálkodik ma is.

Azt kívánom, hogy ma és életünk minden napján és minden körülménye között tudjunk engedelmesen hallgatni Urunk szavára, aki vezet, megtart, és megőriz az ő nyája közösségében.

Ámen

Csendesedjünk el és imádkozzunk: Köszönjük Urunk, a Te megszólító igédet. Köszönjük, hogy számodra minden gyermeked ugyan olyan fontos, és nem vagy személyválogató. Olyan sokan különböző módon éljük meg hitünket, mégis elfogadsz bennünket. Köszönjük ezt a szeretetet és bizalmat. Kérünk Urunk, formáld bennünket naponta, hogy neked tetsző életet tudjunk élni, és teljes szívvel Tehozzád tartozhassunk Lelked vezetése által. Hozzád jövünk Istenünk a megfáradtakkal, erőtlennel, hogy erejük ne fogyjon el, testük, lelkük erősödjön meg a te erőd és kegyelmed által. Hisszük, hogy nálad van egyedüli reménységünk. Kérünk mennyei Atyánk, hallgasd meg imánkat, Szent Fiadért, Jézus Krisztusért. Ámen.

Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen

Záró énekként énekeljük a 434 dicséretet:

1. Vezess, Jézusunk, S véled indulunk. Küzdelemre hív az élet, Hadd kövessünk benne téged! Fogjad hát kezünk, Míg megérkezünk!
2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek! És ha terhet kell viselnünk, Panaszt mégsem ejt a nyelvünk. Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.
3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy ha másért bánat éget, Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni!
4. Kísérd lépteink Éltünk végeig, És ha roskadozva járunk, Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út, S mennyben nyitsz kaput!

Áldás: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben, teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” **Ámen.**